

عنوان مقاله:

صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری در دعاوی مطروحه علیه شوراهای اسلامی شهر نگاهی انتقادی بر رای وحدت رویه ۹۷۲ هیات عمومی دیوان عدالت اداری

محل انتشار:

فصلنامه رای (مطالعات آرای قضایی)، دوره 11، شماره 39 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

فاطمه افشاری - استادیار پژوهشگاه قوه قضائیه

مینا اکبری - استادیار پژوهشگاه قوه قضائیه

خلاصه مقاله:

از زمان تشکیل شوراهای ابهامات و چالش های مختلفی در خصوص ماهیت حقوقی و حدود صلاحیت شوراهای اسلامی و همچنین چگونگی نظارت بر آن ها مبتنی بر قانون اساسی و در قوانین عادی مطرح شده است. این ابهامات و چالش ها در حد قانون باقی نمانده و در عرصه اجرا و رویه قضایی نیز خود را نشان داده اند. رای وحدت رویه ۹۷۲ هیات عمومی دیوان عدالت اداری از جمله آراء قابل بررسی در این زمینه است. این رای، رسیدگی به شکایت از تصمیمات موردی شوراهای اسلامی شهر را به دلیل مشمول عنوان بند ۱ ماده ۱۰ قانون دیوان نبودن، خارج از حدود صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری دانسته است و شوراهای شهر را به طور ضمنی از مصادیق نهادهای عمومی غیردولتی غیر مصرح در ماده ۱۰ تلقی نموده است. استدلال قضات در بیان این ماهیت آن است که شوراهای شهر و شهرداری یک پیکره و شخصیت حقوقی واحد و در نتیجه، دارای ماهیت واحد هستند. اگر این مفروض بیان شود، باید بپذیریم از آنجا که نام شهرداری در ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری آمده است؛ بنابراین شعب دیوان عدالت، صلاحیت رسیدگی به دعاوی علیه شوراهای شهر را نیز دارند. این در حالی است که در رویه عملی، شعب دیوان در رسیدگی به شکایات علیه شوراهای شهر صلاحیت ندارند؛ لذا نوعی تناقض در استدلال دیوان عدالت اداری در این زمینه مشاهده می شود. با توجه به تخصصی بودن دیوان به عنوان مرجع قضایی دادرسی اداری و نظر به استفاده شوراهای اسلامی از امتیازات قدرت عمومی و هدف ارائه خدمت عمومی، لازم است که نهاد صالح در دعاوی علیه شوراهای اسلامی، شعب دیوان عدالت اداری باشند.

کلمات کلیدی:

شوراهای اسلامی، شورای شهر، شهرداری، دیوان عدالت اداری، هیات عمومی، نظارت قضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709121>

